

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-243/12 P

FLS Plast A/S przeciwko Komisji Europejskiej

Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Sektor worków przemysłowych z plastiku — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Nieograniczone prawo orzekania przez Sąd — Obowiązek uzasadnienia — Przypisanie spółce dominującej naruszenia popełnionego przez spółkę zależną — Odpowiedzialność spółki dominującej za zapłatę grzywny nałożonej na spółkę zależną — Proporcjonalność — Postępowanie przed Sądem — Rozsądny termin na wydanie orzeczenia

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2014 r.

1. *Odwołanie — Zarzuty — Zarzut podniesiony po raz pierwszy w odwołaniu — Zarzut skierowany przeciwko elementowi uzasadnienia zaskarżonego wyroku — Zarzut mający na celu zakwestionowanie zasadności zaskarżonego wyroku — Zarzut, którego źródłem jest sam zaskarżony wyrok — Dopuszczalność*

(art. 256 ust. 1 TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 58 akapit pierwszy; regulamin postępowania przed Sądem, art. 48 § 2)

2. *Konkurencja — Normy Unii — Naruszenia — Przypisanie — Spółka dominująca i spółki zależne — Jednostka gospodarcza — Kryteria oceny — Domniemanie decydującego wpływu wywieranego na spółki zależne przez spółkę dominującą posiadającą 100% ich kapitału — Wzruszalny charakter — Ciężar dowodu — Naruszenie zasady domniemania niewinności — Brak*

(art. 101 TFUE, 102 TFUE; Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 48; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 23 ust. 2)

3. *Odwołanie — Zarzuty — Błąd w ustaleniach faktycznych — Niedopuszczalność — Kontrola przez Trybunał oceny okoliczności faktycznych i dowodów — Wykluczenie, z wyjątkiem przypadku ich przeinaczenia*

(art. 256 TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 58)

4. *Odwołanie — Zarzuty — Niewystarczające uzasadnienie — Zakres obowiązku uzasadnienia*

(art. 256 TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 56, 58; regulamin postępowania przed Sądem, art. 81)

5. *Odwołanie — Zarzuty — Elementy uzasadnienia wyroku naruszające prawo Unii — Sentencja oparta na innych podstawach prawnych — Oddalenie*

(art. 256 TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 58)

6. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Nienałożenie lub obniżenie grzywny w zamian za współpracę przedsiębiorstwa, któremu zarzucono naruszenie — Przestanki — Spółka dominująca i spółki zależne — Konieczność istnienia jednostki gospodarczej w chwili współpracy*

(art. 101 ust. 1 TFUE; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 23 ust. 2; komunikat Komisji 96/C 207/04, tytuł D pkt 2)

7. *Konkurencja — Normy Unii — Naruszenie popełnione przez spółkę zależną — Przepisanie spółce dominującej — Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny — Zakres — Spółka dominująca i spółka zależna, które stanowiły w okresie popełnienia naruszenia przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 101 TFUE, które przestało istnieć w tej formie w dniu przyjęcia decyzji nakładającej grzywnę — Konsekwencje dla określenia kwoty grzywny*

(art. 101 ust. 1 TFUE; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 23 ust. 2)

8. *Prawo Unii Europejskiej — Zasady — Prawa podstawowe — Poszanowanie zapewnione przez Trybunał — Prawo każdej osoby do rzetelnego procesu sądowego — Dochowanie rozsądnego terminu — Zapisanie w europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka — Zapisanie w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do skutecznej ochrony sądowej*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47)

9. *Postępowanie sądowe — Czas trwania postępowania przed Sądem — Rozsądny termin — Spór co do istnienia naruszenia reguł konkurencji — Niedotrzymanie rozsądnego terminu — Konsekwencje*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47 akapit drugi)

10. *Odpowiedzialność pozaumowna — Wniosek oparty na przewlekłości postępowania przed Sądem — Przestanki — Niezgodność z prawem — Szkoda — Związek przyczynowy — Kryteria oceny — Skład orzekający*

(art. 256 TFUE, 268 TFUE, 340 TFUE; Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47 akapit drugi)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 25, 44–48)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 27, 30)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 32, 76–78)

4. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 49, 51, 79)

5. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 84)

6. W dziedzinie konkurencji tylko przedsiębiorstwu, które współpracowało z Komisją na podstawie komunikatu w sprawie współpracy, może zostać przyznana, zgodnie z tym komunikatem, obniżka grzywny, która zostałaby nałożona w braku owej współpracy. Obniżką tą nie może zostać objęta spółka, która przez część czasu trwania danego naruszenia wchodziła w skład podmiotu gospodarczego, który tworzyło to pierwsze przedsiębiorstwo, ale nie była już jego częścią w chwili, gdy owo przedsiębiorstwo współpracowało z Komisją.

W istocie odmienna wykładnia generalnie prowadziłaby do tego, że w wypadku sukcesji przedsiębiorstw spółka, która początkowo uczestniczyła w naruszeniu jako spółka dominująca względem spółki zależnej bezpośrednio zaangażowanej w owo naruszenie i która zbyła tę spółkę zależną na rzecz innego przedsiębiorstwa, skorzystałaby w stosownym wypadku z obniżki grzywny przyznanej temu drugiemu przedsiębiorstwu z tytułu jego współpracy z Komisją, mimo iż rzeczona spółka ani sama nie przyczyniła się do wykrycia tego naruszenia, ani nie wywierała decydującego wpływu na swą dawną spółkę zależną w okresie tej współpracy.

Wobec tego w świetle celu, któremu służy komunikat w sprawie współpracy, polegającego na wspieraniu wykrywania zachowań sprzecznych z art. 101 TFUE, i w trosce o zapewnienie skutecznego stosowania tego postanowienia nic nie usprawiedliwia rozszerzania obniżki grzywny przyznanej przedsiębiorstwu ze względu na jego współpracę z Komisją na inne przedsiębiorstwo, które samo nie przyczyniło się do wykrycia danego naruszenia, mimo iż w przeszłości kontrolowało ono spółkę zależną uczestniczącą w tym naruszeniu.

(por. pkt 85–87)

7. W prawie konkurencji Unii w odniesieniu do zapłaty grzywny nałożonej za naruszenie reguł konkurencji istniejący stosunek solidarności między dwiema spółkami tworzącymi jednostkę gospodarczą nie może ograniczać się do rodzaju kaucji składanej przez spółkę dominującą w celu zagwarantowania uiszczenia grzywny nałożonej na spółkę zależną. W konsekwencji argumentacja, zgodnie z którą spółkę dominującą można obciążyć zapłatą grzywny w kwocie wyższej niż grzywna nałożona na jej spółkę zależną, jest pozbawiona podstaw.

Zasada indywidualizacji kar i sankcji wymaga, aby zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 kwota grzywny, która ma zostać zapłacona solidarnie, została ustalona na podstawie wagi naruszenia zarzucanego danemu przedsiębiorstwu oraz czasu trwania tego naruszenia.

(por. pkt 107)

8. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 131–133)

9. Z uwagi na konieczność zapewnienia poszanowania reguł unijnego prawa konkurencji Trybunał nie może pozwolić skarżącej – na tej tylko podstawie, że naruszono rozsądny termin na wydanie orzeczenia – na zakwestionowanie kwoty grzywny, jeżeli wszystkie jej zarzuty odnoszące się do ustaleń poczynionych przez Sąd w przedmiocie kwoty tej grzywny i ukaranego za jej pomocą zachowania zostały oddalone.

Naruszenie przez sąd Unii wynikającego z art. 47 akapit drugi karty podstawowych Unii Europejskiej obowiązku wydania w rozsądnym terminie orzeczenia w sprawach do niego skierowanych powinno spotkać się z sankcją w postaci skargi o odszkodowanie wniesionej przed Sąd, ponieważ skarga taka

stanowi skuteczny ku temu środek. Z powyższego wynika, że żądanie naprawienia szkody spowodowanej nieprzestrzeganiem przez Sąd rozsądnego terminu do wydania orzeczenia nie może być bezpośrednio przedłożone Trybunałowi w ramach odwołania, lecz należy je złożyć do samego Sądu.

(por. pkt 134, 135)

10. W ramach oceny żądania naprawienia szkody spowodowanej nieprzestrzeganiem przez Sąd rozsądnego terminu do wydania orzeczenia, do Sądu, orzekającego w składzie innym niż ten, którego zadaniem było rozpoznanie sporu w postępowaniu, którego długość jest przedmiotem krytyki, należy dokonanie oceny zarówno materialnego charakteru podnoszonej szkody, jak i związku przyczynowego między szkodą a przewlekłością spornego postępowania sądowego, podczas badania dostarczonych w tym celu dowodów.

(por. pkt 136)